

[Dahlgaard.]

der medgaar til Biler, der stilles til Raadighed for Ministrene, selvfølgelig bør ligge ganske aabenlyst som alle andre Udgifter. I øvrigt ønsker jeg at sige, at mit Parti ikke vil modsætte sig en for Ministrene rimelig Ordning paa dette Omraade, men jeg er af den Opfattelse, at der bør ske en rationel Ordning af hele Forholdet. Efterhaanden som det gennemføres i større og større Udstrækning, at der stilles Biler til Raadighed for nogle af de højeste Embedsmænd i Staten, samtidig med, at der sker en Udvikling i Retning af, at Ministrene ogsaa faar Biler til Raadighed, kan der utvivlsomt gennemføres en billigere Form for hele denne Statsbilkørsel, saaledes at Kørselen gennemføres med det mindst mulige Antal Vogne og det mindst mulige Antal Chauffører. Jeg vilde finde det rimeligt, om den højtærede Statsminister førte en Forhandling med Finansudvalget om en Ordning af hele dette Forhold.

Jeg har begæret et Samraad i Finansudvalget med den højtærede Statsminister angaaende en hurtigere Ekspedition af Sager i Centraladministrationen, og jeg har tilladt mig overfor den højtærede Statsminister at fremdrage den store Betydning, det vilde have, om man i den danske Centraladministration i al Almindelighed kunde gennemføre en hurtigere Ekspedition af de Sager, der indbringes i Ministerierne til Afgørelse. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at der blandt de mangeartede Spørgsmaal, Ministerierne staar overfor, er en Mængde, der kræver en langvarig Undersøgelse, Forespørgsel til forskellige Myndigheder, Korrespondance mellem Ministerierne indbyrdes o. s. v., og at mange Sager efter deres Natur er af en saadan Beskaffenhed, at der kræves betydelig længere Tid til deres Afgørelse, end maaske de, hvem Sagerne angaar, kan forstaa, men det forandrer ikke det Hovedindtryk, man ikke kan undgaa at faa, at Sagernes Ekspedition i den danske Centraladministration i det store og hele er for langsom og langsommere end nødvendigt. Det er klart, at der her er meget stor Forskel mellem de forskellige Ministerier, paa virket som disse Forhold kan være af Personer og Tradition. Det kan ogsaa somme Tider iagttages, at et pludseligt Embeds-

mandsskifte i et Ministerium eller et Kontor kan fremkalde større Handlekraft og hurtigere Behandling af Sagerne, hvorigennem der altsaa i og for sig foreligger et Bevis for, at Ekspeditionen hidtil har været for langsom. Derimod er det desværre mit Indtryk, at det er sjældnere, at et Ministerskifte øver nogen Indflydelse paa Tempoet.

Jeg har tilladt mig at rejse dette Spørgsmaal, fordi jeg tror, det er godt og nødvendigt, at der en Gang imellem bliver mindet om, at en for langsom Behandling af Sagerne i et Lands Centraladministration mellem Aar og Dag medfører store Tab af Værdier for Befolkningen ude i det praktiske Liv. Jeg føjer hertil, at det for mig er ganske utvivlsomt, at dansk Administrations Langsomhed har skadet os i de sønderjydske Landsdele. Det er klart, at jeg ikke har ønsket at fremdrage dette Spørgsmaal her i Tinget af Lyst til at kritisere Centraladministrationens Embedsmænd. Tværtimod, jeg er tilbøjelig til at under-skrive de fleste af de rosende Ord, der er sagt om den danske Statsemdsmandsstands gode Egenskaber; men det forhindrer ikke, at den Tradition i dansk Centralstyre, der paa mange Omraader er saa værdifuld, i stort Omfang tillige indebærer det mindre værdifulde, der betegnes ved Langsomhed — den danske Centraladministration er for langsom. Jeg havde ikke i Finansudvalget Indtryk af, at den højtærede Statsminister mente, at han som Administrationens øverste Chef havde store Muligheder for at øve Paavirkning heroverfor, selv om den højtærede Minister selvfølgelig fuldt ud var enig med mig i Betydningen af en hurtig Ekspedition i Administrationen, men jeg har villet omtale dette Samraad her i Tinget, fordi jeg tillægger Sagen saa overordentlig stor Betydning, ikke blot i økonomisk Henseende for Befolkningen, men ogsaa for Opretholdelsen af det rette Forhold mellem Befolkningen og Administrationen. Den rette Aand i Administrationen paa det Omraade, jeg her har nævnt, vil i det lange Løb være til overordentlig Gavn for Administrationen selv, og i Virkeligheden er jo dette Forhold i stort Omfang normgivende for Befolkningens Bedømmelse af det Styre, som man nu en Gang er undergivet.